

यस्याभावो नास्ति तस्य सतः सत्त्वे किं मानमित्याशंक्याह अविनाशीति तच्छब्देन प्रकृतं सत्परामृश्यते येन सता इदं सर्वं वियदादितं व्याप्ते घटः संपटः सन्नितिसर्वस्य सदभेदानुभवात् यथा घटो मृत्शरावो मृदिति घटादीनां मृदभेदानुभवान्मृदुपादनकत्वं तद्वत्सर्वस्यापि स दुपादनकत्वं बोध्यं ननु मृद्वत्सदपि किं विकारवद्भवतीत्याशंक्याह अविनाशीति तत्सत् अविनाशिविद्धि अयमर्थः पूर्वावस्थापरित्यागोऽत्र विनाशः मृद्विपिडाकारतां त्यक्त्वा घटी भवति अतः सा विनाशशीला विकारधाराश्रयत्वात् ब्रह्मतु न तथा किं हि रज्जुवत्स्वयमविनश्यदेवकार्याकारं भवति स्वकीये च सत्तास्फुरणे कार्ये र्पयति अतोऽविनाशितथा च श्रुतयः अजायमानो बहुधा विजायते जात एव न जायते को न्वेन जनयेत्पुनः अजायमानः जन्माख्यं विकारमलभमानोऽपि विजायते वियदादिरूपेणाभिर्भवति तथा लोकदृष्ट्या जातो घटादिः परमार्थदृष्ट्या न जायते परिणाम्युपादानस्याभावात् मृदादेस्तु स्वामृदादिवत्तुच्छत्वात् अत एनं घटादिको नु जनयेन्न कोऽपि कुतस्तर्हि भासत इति चेत् रज्जूरगादिवदिति दत्तोत्तरमेतत् तथा प्राणावै सत्यं तेषामेष सत्यं तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति सतः सत्यत्वेन प्राणोपलक्षितस्य प्रपञ्चस्य सत्यत्वं सतो भानमेव प्रपञ्चस्य भानमिति तथा च प्रपञ्चगते सत्तास्फूर्ती सतः सत्त्वे प्रमाणमित्यर्थः श्रुतिश्च अनेन सोम्यशुंगेनापो मूलमन्विच्छ अद्भिः सोम्यशुंगेन तेजो मूलमन्विच्छ तेजसा सोम्यशुंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूलाः सोम्येमाः प्रजाः सदायतनाः सत्यतिष्ठा इति सतो जगदुपादानत्वं कार्यलिङ्गेन द्रढयति सतोऽविनाशित्वं च विनाशहेत्वभावादित्याह विनाशमिति नव्येति नापक्षी

अविनाशितु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततं ॥ विनाशमव्ययस्यास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥

अंतवंत इमे देहानित्यस्योक्ताः शरीरिणः ॥ अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥ १८ ॥

यत इत्यव्ययं एतेन सर्वविकारशून्यस्य विनाशो नास्तीत्यर्थः अपक्षयो हि जन्मादिविकारवत् एव भवतीति स एवात्र सर्वविकारोपलक्षणतया बोध्यः न कश्चिदित्यनेन तदन्यस्य विनाशहेतोरभावो दर्शितः द्वितीया द्वैभयं भवतीति श्रुतेः ॥ १७ ॥ एवं सत आत्मनो नित्यत्वं असतो देहादेरनित्यत्वं चोक्तमुपसंहरन् एनं युद्धाभिमुखं करोति अंतवंत इति यद्यपि नासतो विद्यते भाव इति असतो देहानां कालत्रयेऽपि सत्त्वं नास्तीति परमार्थदृष्ट्या उक्तं तथापि तां दृष्टिमप्रतिपद्यमानस्य नरकादिभयमनुरुध्यमानस्य व्यवहाराभिप्रायेण नित्यानित्यविभागमभिप्रेत्य देहानां मंतवत्त्वमुच्यते इति न दोषः नित्यत्वं कालापरिच्छेद्यत्वं तच्च व्यवहारेण भसोप्यस्तीत्यत उक्तं अनाशिन इति नाशः अदर्शनं तद्वान् हि आकाशः न भ आत्मनिलीयत इति स्मृतेः अयं तु न तथेत्यनाशी सर्वदैवप्रकाशमान इत्यर्थः एतदपि न घटादिवद्दृश्यत्वेनेत्याह अप्रमेयस्येति तथा च श्रुतिरात्मनोऽप्रमेयत्वमाह एतदप्रमयं ध्रुवमिति अप्रमयमित्यस्याप्रमेयमित्यर्थः एतच्चात्मनि प्रमाणाप्रसराज्ज्ञेयं तथा च श्रुतिः येनेदं सर्वं विजानाति तं केन विजानीयाद्विज्ञातारमरेकेन विजानीयादिति प्रसिद्धिस्त्वस्य प्रत्यगात्मत्वादेव यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्मय आत्मा सर्वांतर इति श्रुतेः उक्तं च प्रमाणमप्रमाणं च प्रमाभासस्तथैव च यत्पसादात्पसिध्यंति तदसंभावना कुत इति तस्माद्युध्यस्व भारत भीष्मादिदेहानां मिथ्यात्वादनित्यत्वाच्च स्वयमेव नष्टप्रायतया हननान्वित्यात्वात्वास्वधर्मो न नाशनीय इति भावः ॥ १८ ॥